

Taivas, kasvatus ja iankaikkinen oppiminen

*” – mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavis-
taa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka
häntä rakastavat.” (1. Kor. 2:9.)*

Avaintekstit:

Joh. 3:16;
1. Joh. 5:13;
1. Tim. 1:16;
1. Kor. 13:12;
Sak. 13:6, RK 2012.

Eräs kuolemaa pelkäävä runoilija kysyi, miten ihminen voi elää ”tietämättä varmasti, millainen uusi aamunkoitto, millainen kuolema, millainen tuomio odottaa tietoisuutta haudan takana”? Runoonsa hän loi käsitteen IPH, Institute of Preparation of the Hereafter (Tuonpuoleiseen valmistautumisen instituutti). Miten tuonpuoleiseen voi kuitenkaan valmistautua, jos ei edes tiedä, mitä ihmiselle siellä tapahtuu?

Onneksi Raamattu antaa meille paljon tietoa taivaasta, uudesta maasta ja siitä elämästä ja oppimisesta, joka meillä jatkuu siellä halki ikuisuuden. Kuten olemme tämän neljänneksen aikana nähneet, meidän Tuonpuoleiseen valmistautumisen instituuttimme on tässä ja nyt, tässä elämässä, ja kaiken saamamme koulutuksen ja kasvatuksen, alasta riippumatta, tulisi valmistaa meitä tuonpuoleista varten.

Mikä koulu tahansa voi välittää paljon hyvää tietoa sekä käytännöllistä ja hyödyllistä oppia, mutta mitä hyötyä on omaksua kaikki tuo ja silti menettää ikuinen elämä? Tällä viikolla tutkimme, mitä innoitus sanoo korkeimmasta mahdollisesta korkeakoulusta - koulusta, joka jatkuu ikuisesti ja jossa me opimme ja kasvamme halki ikuisuuden. Tuossa tuonpuoleisen koulussa opimme asioita, joita emme tässä nykyisessä maailmassa pysty edes kuvittelemaan.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 26.12.2020

KUOLLEIDEN KOHTALO

Eräs 1600-luvun ranskalainen kirjailija, Blaise Pascal, mietkeli ihmiskunnan tilaa. Hänestä yksi asia oli aivan selvä: riippumatta siitä, kuinka kauan ihminen eli (eivätkä ihmiset tuolloin eläneet kovin vanhoiksi) ja kuinka hyvän elämän hän eli (eikä elämä tuohon aikaan aina niin hyvääkään ollut), enemmän tai myöhemmin hän kuoli kuitenkin.

Lisäksi se, mitä kuoleman jälkeen tulee, on loputtomasti pitkäkestoisempaa kuin pieni elämänhetki täällä ennen kuolemaa. Siksi Pascalin mielestä järkevintä, mitä ihminen saattoi tehdä, oli selvittää, millainen kohtalo kuolleita odottaa. Hän oli ihmeissään nähdessään ihmisten tuhtuvan sellaisista asioista kuin ”viran menetys tai jokin kuviteltu omaan kunniaan kohdistuva loukkaus”, mutta eivät olleet lainkaan kiinnostuneita siitä, mitä heille tapahtuisi kuoleman jälkeen.

Pascal osui oikeaan. Siksi Raamattu varmasti puhuukin niin paljon siitä lupauksesta, joka odottaa niitä, jotka ovat löytäneet pelastuksensa Jeesuksessa. Lupaus koskee sitä, mikä pelastettuja odottaa tulevaisuudessa.

Lue seuraavat jakeet. Mitä toivoa ne tarjoavat meille? Joh. 6:54; Joh. 3:16; 1. Joh. 5:13; 1. Tim. 1:16; Joh. 4:14; Joh. 6:40; Juud. 1:21; Tit. 3:7.

Ristin valossa ikuinen elämä tuntuu ymmärrettävältä; sen valossa mikään muu vaihtoehto ei käy järkeen. Maailmankaikkeuden Luoja, Jumala itse – hän, joka ”on luonut maailmat” (Hepr. 1:2) ja jossa ”me elämme, liikumme ja olemme” (Ap. t. 17:28) – tuli ihmislihaksi, joka kuoli. Niin, minkä takia? Siksi-kö, että lopulta mätänisimme kuin auton alle jääneet eläimet?

Uusi testamentti on täynnä lupauksia ikuisesta elämästä, sillä vain ikuinen takaa täydellisen korvauksen. Ei miljoona, ei edes miljardi vuotta voi sisältää niin paljon hyviä hetkiä, että ne korvaisivat kaiken pahan. Vain iankaikkisuus tasaa puntit, ja enemmänkin. Onhan ääretön aina äärettömän paljon enemmän kuin rajallinen aika.

Pascal oli oikeassa: aikamme täällä on hyvin rajattu verrattuna siihen, mitä on tulossa. Kuinka typerää olla valmistautumatta ikuisuuteen, joka meitä odottaa.

Mitä sanot ihmiselle, joka on piittaamaton siitä, mitä kuoleman jälkeen tapahtuu? Miten voit auttaa häntä näkemään, kuinka järjetön tuollainen asenne todellisuudessa on?

**UUSI
OLEMASSA-
OLO**

”[J]a hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.” (Ilm. 21:4.) Mitä jae kertoo siitä, kuinka erilainen uusi olemassaolomme tulee olemaan tähän maailmaan verrattuna, kun olemiseemme ei enää kuulu kuolemaa, surua eikä tuskaa?

Eräs kristitty puhui ystävänsä kanssa evankeliumin toivosta ja Jeesuksen Kristuksen kautta annetusta ikuisen elämän lupauksesta. Ystävä piti ajatusta vastenmielisenä. ”Ikuinen elämä?” hän sanoi puistatusta tuntien. ”Miten kammottava ajatus! Meidän 70 tai 80 vuottamme täällä ovat tarpeeksi kamalia. Kuka tällaista haluaisi jatkaa ikuisesti? Sehän olisi helvettiä.”

Ystävän ajatuksessa olisi paljon järkeä, jos ikuin elämä olisi vain pelkkä tämän elämän jatkumo. Kuka sellaista tosiaankaan haluaisi? Sen sijaan kuten yllä oleva jae kertoo, vanha on kadonnut ja kaikki on uutta.

Mitä seuraavat jakeet kertovat uudesta olotilasta, joka meitä odottaa?

2. Piet. 3:10-13 _____

Ilm. 21:1-6 _____

Tärkeä kysymys meille kaikille on tämä: Miten tästä uudesta maailmasta pääsee osalliseksi? Miten pääsemme sinne? Miten voimme varmistua, että olemme siellä? Mitkä asiat elämässämme, jos sellaisia löytyy, voisivat olla esteenä sille, että pääsemme osallisiksi näistä Jeesuksen kautta toteutuvista Jumalan lupauksista?

**SILLOIN ME
YMMÄR-
RÄMME**

”Taivas on koulu, jonka tutkimusalana on maailmankaikkeus ja opettajana iankaikkinen Jumala. Tämän koulun haaraosasto perustettiin Eedeniin. Kun pelassuunnitelma on loppuunsaatettu, opetus Eedenin koulussa alkaa jälleen.” (EK 283.)

Jos olet kuten useimmat ihmisistä, sinulla on paljon kysymyksiä – kysymyksiä synnistä, kärsimyksestä, sairauksista, kuolemasta ja siitä, miksi tapahtui niin tai näin.

Meillä on kysymyksiä myös luonnon toiminnasta ja kaikista sen salaisuuksista. Huolimatta tieteen valtavista edistysaskeleista, jotka auttavat meitä ymmärtämään maailmaamme ja maailmankaikkeuttamme paremmin, paljon jää yhä ymmärryksemme ulkopuolelle.

Kaikkialla yksinkertaisimmista elämänmuodoista aina päämme yläpuolella kaartuvaan taivaaseen, subatomisten hiukkasten liikkeistä aina kiertyviin galakseihin, joita on hajallaan pitkin maailmankaikkeutta, kohtaamme todellisuuden, joka on paljon suurempi ja syvempi kuin pystymme käsittämään, varsinkaan siinä lyhyessä ajassa, joka meillä täällä nyt on opiskella näitä asioita itseksemme.

Toisaalta, sitten kun on ikuisuus aikaa opiskella, monet mysteerit varmasti aukenevat meille.

Mitä seuraavat jakeet kertovat siitä, mitä opimme siten kun koko tämä surullinen synnin, kärsimyksen ja kuoleman episodi lopulta päättyy?

1. Kor. 13:12 _____

1. Kor. 4:5 _____

Meille luvataan ymmärrystä asioihin, jotka nyt ovat meiltä salattuja. Miten ihana toivo onkaan siinä, että sitten kun kerran näemme ja ymmärrämme asioita, jotka nyt tuntuvat vaikeilta, meillä on vain Jumalan ylistystä sydämessämme. Tärkeintä meille nyt on se, että pidämme kiinni uskostamme ja luotamme Jumalan lupauksiin, elämme saamamme valon mukaan ja kestämmme loppuun asti. Hyvä uutinen on tämä: ”Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa.” (Fil. 4:13.)

Mitä raskaita kysymyksiä sinulla on sydämelläsi? Mitkä asiat tuntuvat nyt täysin käsittämättömiltä?

TULEVAN MAAILMAN KOULU

”Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti.” (2. Kor. 4:17, 18.) Mitä toivoa ja keeet meille antavat? Mitä nämä näkymättömät ja ikuiset asiat, joita odotamme ja joita meille on Jeesuksen kautta luvattu, voisivat muun muassa olla? Ks. myös Ilm. 21:1, 2; Ilm. 2:7; Ilm. 7:14-17.

Jeesuksessa meille annetut lupaukset ovat tosia ja meillä on täysi syy luottaa niihin, mutta tosiasia on se, että Raamattu antaa meille vain vihjeitä, pieniä välähdyksiä siitä, mikä meitä odottaa. Siitä voimme kuitenkin olla varmoja, että elämä tulee olemaan upeaa. Ajattele nyt, miten hienoa se olisi jo pelkästään siksi, että synnin tuhot puuttuisivat.

Kaikki kipumme ja kärsimyksemme, kaikki ne asiat, joiden kanssa taistelemme täällä, johtuvat synnistä ja sen seurauksista. Kristus tuli kumoamaan kaiken sen, ja hän tulee ennallistamaan maailman sellaiseksi kuin Jumala sen alun perin ennen synnin tuloa tarkoitti. Itse asiassa maailmasta tulee vielä parempi, sillä kaiken sen loiston keskellä saamme ikuisesti nähdä Jeesuksen käsissä ja jaloissa olevat arvet, jotka kertovat lunastuksemme hinnan.

”Siellä meidän näköämme himmentävä verho on poistettu ja silmämme näkevät sen kauneuden maailman, josta nyt näemme välähdyksiä mikroskoopin avulla. Katselemme taivaitten ihanuuksia, joita nyt kaukaa tarkastellaan kaukoputken välityksellä. Synnin sumu on poistunut ja koko maa esiintyy 'Herran meidän Jumalamme ihanuudessa'. Mikä alue avautuukaan tutkittavaksemme! Siellä tutkija voi tarkastella luomisen jälkiä havaitsematta merkkejä pahuuden laista. Hän voi kuunnella luonnon musiikkia ilman, että siitä erottuu valittavaa säveltä tai surun pohjasävyä. Kaikissa luoduissa hän voi havaita saman käsialan. Avarassa maailmankaikkeudessa hän voi nähdä valtavana Jumalan nimikirjoituksen, eikä maassa, meressä tai taivaalla ole enää jälkeäkään pahasta.” (EK 284-286.)

Yritä kuvitella, millaista on elää ikuisuus täysin uudenlaisessa maailmassa. Millaiseksi kuvittelet elämän silloin? Mitä asioita erityisesti odostat?

SUURI OPETTAJA

Kuten olemme koko tämän neljänneksen ajan saaneet nähdä, yksi Jeesuksen maanpäällisen työn keskeisistä tehtävälajeista oli toimia opettajana. Julkisen työnsä alusta lähtien Jeesus jatkuvasti opetti seuraajiaan niin sanoin kuin teoin tuntemaan totuutta hänestä, Isästä, pelastuksesta ja siitä toivosta, joka meitä odottaa (ks. Matt. 5:2; Mark. 4:2; Luuk. 19:47; Joh. 6:59).

Ei tarvitse kuin selailla evankeliumeita, mitä tahansa niistä, ja kaikkialta löydämme Jeesuksen opettamasta. Vielä nytkin Herra jatkaa meidän opettamistamme sanansa kautta, ja opetus jatkuu myös uudessa maassa. Kuinka erilaista se kuitenkin tulee olemaan olotilassa, josta puuttuvat synnin tuomat kuormat ja rajoitteet!

”Jos häneltä kysytään: ’Mitä ovat nuo haavat sinun rinnassasi?’ hän vastaa: ’Minua lyötiin ystäväieni huoneessa.’” (Sak. 13:6, RK 2012.) Mistä jae mielestäsi puhuu?

”Ikuisuuden vuosien vieressä tulee esiin runsaammin ja yhä kirkkaampia Jumalan ja Kristuksen ilmestyksiä. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan. Kun Jeesus avaa heidän eteensä lunastuksen rikkaudet ja ihmeelliset saavutukset suuressa taistelussa saatanaa vastaan, lunastettujen sydän täyttyy yhä palavammalla rakkaudella, ja yhä ihastuneempina he helähdyttävät kultaharppujaan, enkelijoukon, luvultaan kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, yhdistäessä äänensä mahtavaan ylistyslauluun. – –

Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Sama sopusoinnun ja ilon sykintä tuntuu läpi koko suuren luomakunnan. Hänestä, joka loi kaiken, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat himmentämättömässä kauneudessaan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus.” (8AO 180.)

Niistä uskomattomista totuuksista, joista saamme oppia kautta koko ikuisuuden, mikään ei kiehdo mieltämme niin paljon kuin Kristuksen puolestamme antama uhri. Miten voit oppia paremmin arvostamaan sitä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Elämä ja kasvatust*, s. 283-290 sekä *Alfa ja omega*, osa 8, s. 164-180 tai *Suuri taistelu*, s. 641-655 tai *Suuri taistelu*, taskup. s. 417-428.

”Leijona, joka täällä herättää pelkoa, lepäilee siellä yhdessä karitsan kanssa, ja Uudessa maassa vallitsee syvä rauha ja sopusointu. Uuden maan puut ovat suoria ja pitkiä, eikä niissä ole minkäänlaisia epämuodostumia. – Muistuttakoon kaikki kaunis tämän maan päällä meitä kristallivirrasta ja vihreistä niityistä, tulessa huojuvista puista ja elävän veden lähteistä, loistavasta kaupungista ja valkoiseen vaippaan puetuista laulajista, maailmasta, jonka kauneutta ei pysty kuvaamaan yhdenkään taiteilijan sivellin eivätkä kuolevaisten ihmisten kaulanmatkaan sanat.

Luo mielessäsi kuva pelastettujen kodista ja muista, että se on oleva ihanampi kuin kykenet loistavimmisakaan kuvitelmisiasi hahmottamaan.” (Ma 385.)

”Pelko siitä, että tuleva perintö näyttää liian aineelliselta, oli saattanut monet hengellistyttämään juuri ne totuudet, jotka johtavat meitä ajattelemaan sitä kotinamme. Kristus vakuutti opetuslapsilleen, että hän meni valmistamaan heille sijaa Isänsä kodissa. Ne, jotka vastaanottavat Jumalan sanan opetukset, eivät ole aivan tietämättömiä taivaallisesta kodista. – Ihmiskieli ei kykene kuvailemaan vanhurskaiden palkkaa. Sen tulevat tuntemaan vain ne, jotka näkevät sen. Rajoitettu mieli ei voi käsittää Jumalan paratiisin ihanuutta.” (8AO 176, 177.)

Keskustelunaiheita:

1. Pohtikaa vielä Pascalin ajatuksia siitä, miten ihmiset vaikuttavat niin piittaamattomilta siitä, mitä iankaikkisuus tuo tullessaan. Miksi ihmiset mielestänne ovat tuollaisia? Miksi tällainen asenne on hyvin epälooginen?

2. Ajatelkaa niitä uskomattomia mysteereitä, joita luonto pitää sisällään. Olkoon kyse biologian, geologian, tähtitieteen, fysiikan tai kemian arvoituksista, kaikki onkin paljon monimutkaisempaa kuin ihmiset alun perin ajattelivat. Tiedemiehet eivät esimerkiksi puhu enää ”yksinkertaisista elämänmuodoista”, koska on käynyt ilmi, että ne eivät sittenkään ole kovin yksinkertaisia. Jokainen uusi läpimurto ja löytö tuntuu vain nostavan esiin uusia kysymyksiä, joihin tarvitaan vastaus. Miten tämä auttaa meitä ymmärtämään, kuinka paljon saamme oppia ”tulevan maailman koulussa”?